

17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Ὡσπὲρ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἦχος πλδ'. Ἐωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικὸν α', καὶ τῶν Πατέρων στ'.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

M^{Nη} η εκκλη νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

O^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν_{δλ}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα ρελ

θω^ν_{δλ}

Φ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν_{δλ}

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ινμου

την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο μο

λο ^χ γη σασθετω ο νο μα τι σου ^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ^ν _{δλ} ο ο τι ηυ δο κη σασ του

ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^ν _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ _{δλ} ^χ ε ως ου αν τα πο

δωσ μοι ^ν _{δλ}

K^{Nη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ι ψησ η μας

α πο του προ σω που σου ^ν _{δλ} αλ λα ευ δο κη σον του ε

λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^ν _{δλ}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^Δ _{δλ} ^χ ει σα κου

σον της φω νησ μου ^ν _{δλ}

X^{Nη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^ν _{δλ} συ γαρ ε δε ξω

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

σε ε ως ^ν _{δλ}

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^Δ _{δλ} εις την φω νην ^Δ _{δλ} ^χ

της δε η σε ως μου ^ν _{δλ}

Ο^{νη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων
 γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος
 εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει σταυ
 ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
 αν θρωπον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α
 σε ε ως

Τῶν Πατέρων, Στιχηρὰ Προσόμοια 5΄.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος π̄ Δι-θ

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

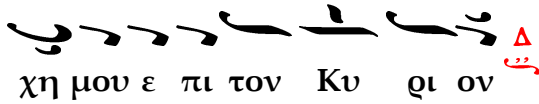
Τ^{νη} ας ε πτα συ νο δος τας των Πα τε ρων κα τα
 δι α φο ρος και ρος συ στα σας εις ε να συν η θροι
 σεν ε νι Κα νο νι τω δε μα λα κα λως ο Πατρι
 αρχης ο Γερ μα νο ος ο νε ος γρα φων ο μβ τε και
 κρα τυ νων τα δογ μα τα α τα τδ των ος και πρε σβε ας
 αυ τος α γρυ πνδς της σω τη ρι ας τω Κυ ρι ω ω προ
 βαλ λε ται και τδ ποι μι νι ι δ συμ ποι οι με ε

να ας

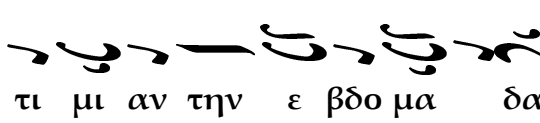

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

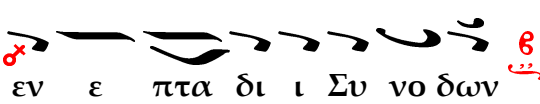
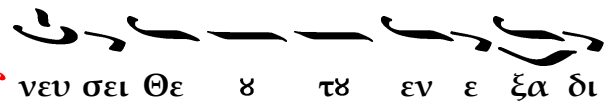

ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

T^{Νη} ο τς Νο μγραμμα παι σιν Ε βραι ων ε θε το

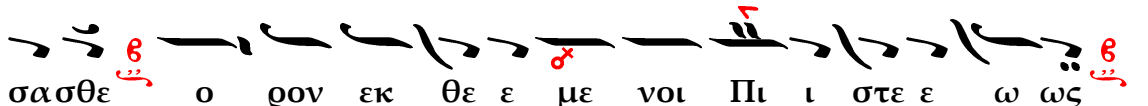
 τι μι αν την ε βδο μα δα σκι α προσα νε χς σικαι

λα τρευ x σι ταυ τη ην περ Πα τε ρες συνδραμοντες

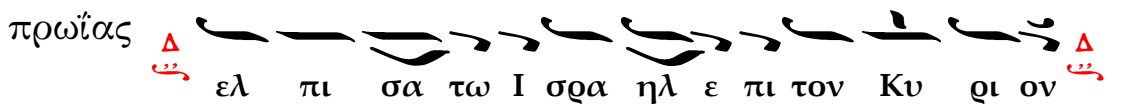
 εν ε πτα δι ι Συ νο δων νευ σει θε x τς εν ε ξα δι

 η με ρων συ υμ παν το δε α παρ τι σαν τος και

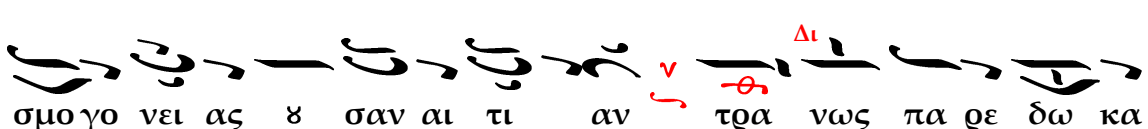
 την ε βδο μην ευ λο γη σαντος σε μνο τε ρα αν ειρ γα

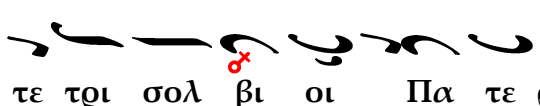

σασθε ο ρον εκ θε ε με νοι Πι ι στε ε ω ως

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

T^{Νη} ην Τρι α δα πα σιν εκ τωνπραγμα των της κο

σμο γο νει ας x σαν αι τι αν τρα νως πα ρε δω κα

 τε τρι σολ βι οι Πα τε ρες
τρεις γαρ και τεσ σα ρας Συ

νο δὲς μὴ στίκο τὰ ἀτὼ λο γῶθεν τες καὶ ἐκ δι κοι φα

νεν τες τὸ ορ θο δο ο ξλο γῶτα στοι χει ἀ τὰ τες

σα ρα ον τὰ καὶ τὴν Τρι ἀ δα ε νε φη να ἀ τε κτι

σασαν τὰυ τὰ καὶ κο ο σμον ποι ἠ ἠ σα ἀ σα ἀν

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πα σων

των ἀ νο μι ῶν αὐ τῶ

Η ῤ κε σε καὶ μι ἀ ζω ἠν ἐμπνευ σαι τῷ κει με

νω γο νῶ της ὑ πὲρ γῶ σης Προ φη τῶ ἀ να καμψις

Ε λισ σαι ε τῶ πα νυ ο μῶς ἀ νε καμ ψεν ε πτα

κις καὶ συν ε κυ υ ψε τῶ τῶ οὐ ἀ προ ο πτης προ αγ

γελ λων τας ὑ μῶν συ υν ε λευ σεῖς αἰς τὴν νε κρω σιν

τῶ Θε ο ξ λο ο γῶ ε ψυ χῶ σα τε θα να τῶ σα ἀν

τες Ἀ ρει ον καὶ τῶς ε κει ει νῶ συ γ κα ἀ μνο ον

τὰ ἀς

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐ παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

T^{νη} ον δι η ρη με νον Χρι στς χι τω να και δι

ερ ρηγ με νον κυ σιν υ λα κταις σο φως συν ερ ρα ψα

τε σε βα σμι οι Πα τε ρες βλε πειν την γυ μνω σιν την

τς τς μη δα μως ε ε νε γκοντες ως περ ο Σημ τε και

Ι α φεθ την πα τρω α αν το πα λαι κα ται σχυ ναντες

τον πα τρα λοι αν και τς ε κει νω συμ φρο νη σα αν

τος Α ρει ον τον της μα νι ι ας ε πω ω νυ υ

μο ον

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νει εις τον αι ω ω να

T^{νη} ρς Μα κε δο νι ρς και Νε στο ρι ρς και τς

Ευ τυ χε ας και Δι ο σκο ρς Α πο λι να ρι ρς

τε Σα βελ λι ο σε βη ρς λυ κς βα ρεις α πο δει

χθεν τας εν δερ μα σι ι προ βα των πορ ρω της ποι μνης τς

Σω τη ρος ως α λη θει εις ποι με νες α πη λα σα τε γυ

μνῆς κωδιῶν τῆς τρισαθλιῆς κατὰ στήσαντες ἀρι
στα ὁ θεὸς υμᾶς μακαριζομένον

Ἦχος Πα

Ὁ ὁ ὁ ξα Πα ἀτρι ι ι ι και γι υι ω και
Ἁ γι ω Πνευ μα α α τι

Τ α α ας μυστικῆς σημερον του
Πνευμα α ατος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο
φορους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
ω ω μεν τους με λω δη σα αντας εν με ε ε ε σω ω
της Εκκλησι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε

λοος εναρ μο ο νι ο ον θε ο ο λο γι ι ι
ι ας Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
α λ λ α α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας Ἀ α ρει
ει ει ου και Ορθο ο δο ξων προ ο ο μα α α
χου ους τους πρε σβευ ο ο οντας παν το τε ε ε Κυ υ

ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ασψυχα α ας
 η η η η μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ' Β' Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ο Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α

φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης

γης ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ

να νε ε ε στρα α α α αφη εκ Παρ θε

ε ε νσ γαρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε

νος και εκ ταυ της προ ελ θων με τα της προ οσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι Γι υι ος

δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ

πο ο ο ο στα α α α σιν διο τε ε λει ο

ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον

^{Δι}
 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον
^{Νη}
^{Δι}
 τες ο μο λο ο γου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον
^{Νη}
 η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τερ
^{Δι}
 α νυ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας
^{Νη}
 ψυ χα ας η η μω ω ω ων
 * * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ
 Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ε ρ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ρ
 ρ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ

* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὠμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς

κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνά μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ἴ 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστίν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ^{Νη} ο ^{Γα} ξα ^{Πα} α Πα ^{Πα} τρι ^{Πα} ι ^{Πα} ι ^{Πα} ι και ^{Πα} Υι ^{Πα} υι ^{Πα} ω και
αι ^{Πα} Α ^{Πα} γι ^{Πα} ι ^{Πα} ω ^{Πα} ω ^{Πα} Πνε ^{Πα} ε ^{Πα} ευ ^{Πα} μα ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} τι ^{Πα} ι
Α ^Μ πο ^{Νη} στο ^{Γα} λι ^{Γα} κω ^{Πα} ω ^{Πα} ν ^{Πα} πα ^{Πα} ρα ^{Πα} δο ^{Πα} ο ^{Πα} ο ^{Πα} σε
ων ^{Πα} α ^{Πα} κρι ^{Πα} βεις ^{Πα} φυ ^{Πα} λα ^{Πα} κες ^{Πα} γε ^{Πα} γο ^{Πα} να ^{Πα} α ^{Πα} τε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} α
α ^{Πα} γι ^{Πα} οι ^{Πα} Πα ^{Πα} τε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} ρε ^{Πα} ες ^{Πα} της ^{Πα} γαρ ^{Πα} α ^{Πα} γι ^{Πα} ας
Τρι ^Μ α ^{Γα} α ^{Πα} δος ^{Πα} το ^{Πα} ο ^{Πα} μο ^{Πα} ου ^{Πα} ου ^{Πα} ου ^{Πα} σι ^{Πα} ον ^{Πα} ορ ^{Πα} θο
δο ^{Πα} ο ^{Πα} ξως ^{Πα} δο ^{Πα} γμα ^{Πα} α ^{Πα} τι ^{Πα} ι ^{Πα} ι ^{Πα} σα ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} αν ^{Πα} τε ^{Πα} ες ^{Πα} Α ^{Πα} α
ρει ^{Πα} ου ^{Πα} το ^{Πα} βλα ^{Πα} σφη ^{Πα} η ^{Πα} μον ^{Πα} συ ^{Πα} νο ^{Πα} δι ^{Πα} κω ^{Πα} ω ^{Πα} ω ^{Πα} ως ^{Πα} κα ^{Πα} α
τε ^{Πα} ε ^{Πα} βα ^{Πα} λε ^{Πα} τε ^{Πα} ε ^{Πα} με ^{Πα} θ ^{Πα} ο ^{Πα} ν ^{Πα} και ^{Πα} αι ^{Πα} Μα ^{Πα} κε ^{Πα} δο ^{Πα} ο ^{Πα} ο
νι ^{Πα} ον ^{Πα} πνε ^{Πα} μα ^{Πα} το ^{Πα} μα ^{Πα} α ^{Πα} χον ^{Πα} α ^{Πα} πε ^{Πα} ε ^{Πα} λε ^{Πα} ε ^{Πα} εγ ^{Πα} ξα ^{Πα} α
α ^{Πα} αν ^{Πα} τε ^{Πα} ες ^{Πα} κα ^{Πα} τε ^{Πα} κρι ^{Πα} να ^{Πα} α ^{Πα} τε ^{Πα} Νε ^{Πα} στο ^{Πα} ο ^{Πα} ο ^{Πα} ρι

ον Ευ τυ χε α και Δι ο σκο ο ρον Σα βε ε ε
ελ λι ι ο ο ον τε και Σε βη η ρον τον Α α
κε ε ε φα α α α λο ον ων της πλα α α νης αι
τη η η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η η
μας α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
εν τη η πι ι ι στει φυ λατ τε σθαι δε ο ο
ο ο ο ο με ε θα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και αι και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε ο το κε η προ στα σι α παν των των δε ο
με νων εις σε θα ρα μεν εις σε καυ χω με ε θα εν σοι
πα σα η ελ πις η μων ε στι πρε σβευ ε τω εκ σθ
τεχ θεν τι υ περ α χρι ων δε λων σθ ς ς

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

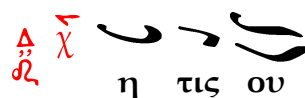
A^{Νη}
νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα νατον η ζω η η η
α θα νατος ^ν_ρ προς τους εν σκο τει το φως το α λη θι
νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα σις
ο φω τι σμος και ο σω τη ηρ ημων δο ο ξα α σοι ^ν_ρ

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνούμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ_ρ ^Χ
και πε ρι ι ε ζω σα το ^ν_ρ

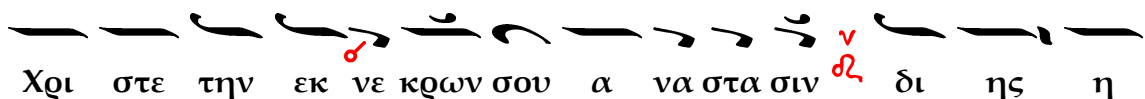
X^{Νη}
ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ
αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε ^ν_ρ τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων ^ν_ρ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

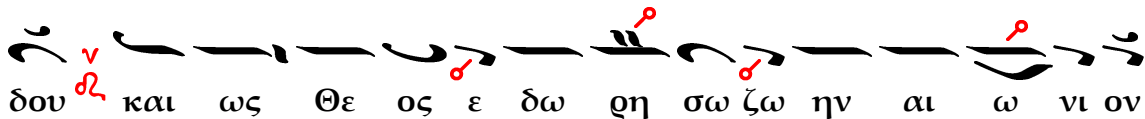
 η τις ου

 ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο λο γου μεν

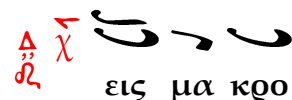
 Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η

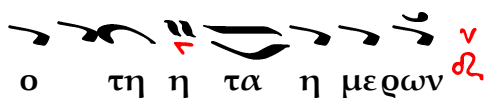
 μα ας η λευ θε ρω σασ της τυ ραν νι ι δος του Α

 δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

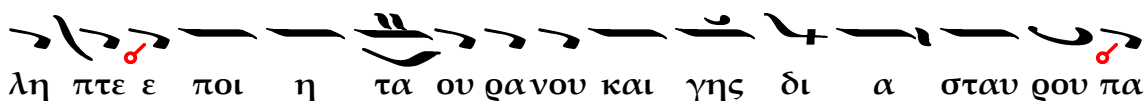
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε,

 εις μα κρο

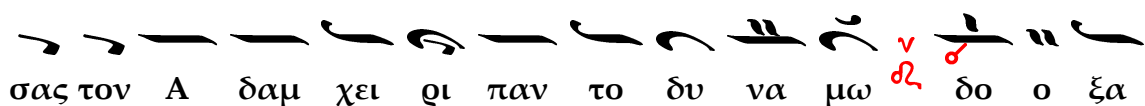
 ο τη η τα η με ρων

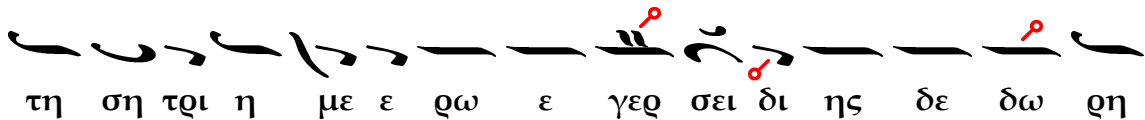
Ω Δε σπο τα των α πα α αντων α κα τα

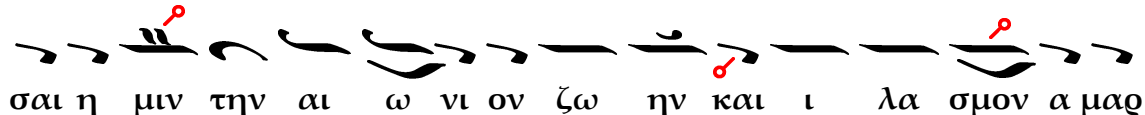
 λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα

 θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας τα φην δε κα

 τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη συ να νε στη

 σασ τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα

 τη ση τρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

 σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μα ρ

τι ὡς ὁ μόνος ἐξ ἑσπλααγχνός

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Τ ην ε τη σι ον μνη η μνην ση με ε ρον

των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων Πα α α τε

ε ε ε ε ρων των εκ πα σης της οι κου με νης συ να

θροι οι σθε ε ε εν των εν τη λαμπρα α α πο ο λει

Νι κα ε ε ε ε ων των Ορ θο δο ξωντα συ στη

μα α τα ευ σε βην τες πι στως ε ορ τα α α

σω ω ω μεν ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ου

το ο α θε ον δο ο ο γ μα α ευ σε βο ο ο

φρο ο ο νω ως κα α α θει ει ει ει ει λον και

της Κα θο λι κης Εκ κλη η σι ι ας συ νο δι ι κως

του ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν και

τρα νως τον Υι ον του Θε ε ου ο μο ου σι ον

και συ να ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα
 τοις πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν εν
 τω τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο λω α
 κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε
 με ε ε ε νοι ο θεν και η μεις τοις θει οις αυ των
 δο γμα σιν ε πο με ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τες
 λα τρε ε ευ ο ο ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ο
 ον και το Πνε ευ μα το ο πα να α α α γι ι ι
 ι ον εν μι α α θε ε ο τη τι ι Τρι α α
 δα ο μο ο ου σι ο ον

Και νυν. Θεοτοκίον. Ὁμώηχον.

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Νευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων

Πα α α να α μω ω ω με παυ ου σα δει νων
 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης
 θλι ψεως η μας α πααλ λα α ατ τϛ ϛ ϛ σα
 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την
 σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε
 θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ
 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω ντων
 χαι ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η
 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ων η η η μω ω ω ω ν

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρεις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υπερ δε δοξασιμενος ει Χριστε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φωστηρας επι γης τς πα
τερας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πιστιν παν τας η μας ο δη
γη σας πολυ ευσπλαγ χνε ε δοξα σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *